

Není všechno zlato...

Jsou na světě věci, na které se člověk těší. O to větší je pak jeho zklamání, když se ukáže, že očekával více, než dostal, nebo - a tak to v životě bývá ještě častěji - když nedostane vůbec nic. Tentokrát vás jednou zklamou, podruhé budete mít možnost zvážit, zda je to zklamání, či výhra, a jedna zpráva na konec je dokonce pro některé z vás i pozitivní...

Dlouhou dobu jsem se těšil, až se svezu v rychlíku, který vypadá trochu k světu. I když se cestování vlakem už dost zlepšilo, a v některých vlacích se dokonce můžete po čas jízdy i připojit k internetu, stále to nebylo ono. Vloni jsem se namlsal jízdy vysokorychlostním vlakem TGV ve Francii, která je v tomto ohledu na světě jedničkou, a i proto jsem držel palce projektu českého rychlovlaku Pendolino, který koupily České dráhy u konsorcia ČKD-MSV-Siemens-Fiat v Itálii. A ne jeden, ale hned sedm! Při jízdách na východ republiky jsem se několikrát stavil na zkušebním okruhu u Velimi (je to hned vedle hradecké dálnice), abych zřel tu krásu: vlak řítící se po kolejích a naklápějící vozové skříně do středu zatáček, aby je projel rychleji a z pohledu cestujícího komfortněji. V duchu jsem snil, jak jednou vyrazím do Německa právě tímhle sympatickým krasavcem a nebudu muset celou cestu řídit, ale přijedu na místo pěkně odpočatý...

Nevyrazím - tedy ne Pendolinem. Vlaky měly být v jízdním řádu od začátku příštího roku - nebudou. Jak to tak bývá, opět jsme ujeli. Tedy vlastně ujel nám vlak. A možná nám tady utekl i počítačový svět.

Naše zabezpečovací zařízení, vystavěné podle sovětského vzoru před dávnými lety a udržované silou moci, totiž pracuje jinak než zařízení používaná v sousedních zemích - v Rakousku a v Německu. Zařízení na trati, vyráběná poctivou kovářskou technikou, jsou tvrdě konfrontována s nejmodernější výpočetní technikou v Pendolinu. Signály dodávané do kolejí a indikující strojvedoucímu stav dalšího návěstidla způsobují totiž resetování počítače v Pendolinu, jak oznámil tisk.

Prostě nákup podle slupky - zvenku vypadá Pendolino báječně. Co je však horší - neuměli jsme dopředu posoudit, jestli se pro provoz na naší dráze hodí elektronické systémy, o několik generací předstihující techniku, která se dosud na dráze používá a jejíž zrod sahá do dob vynuceného kamarádství s CCCP.

Několik miliard v čudu, vlaky nepoužitelné, i kdyby byly zabaleny do uzemněného staniolu. Máme supervlak, který by podstatně zkrátil jízdu do Berlína nebo Drážďan a na druhou stranu do Vídně, jak počítal původní projekt; máme koridor - ale tyhle vlaky na něj nesmí. Teda mohou - ale nesmí překročit rychlost 40 km/h, což je dost vzdálené od maximální rychlosti jednotky 230 km/h a od stošedesátky předepsané na koridoru.

Překotně jsme vybrali dodavatele, jehož dodávka byla nejrychlejší. Ve vlaku jsou sice sedačky od českého výrobce, ale ti, kteří radili, že moderní výpočetní technika ve vlaku bude fungovat i na našich tratích, teď dělají mrtvé brouky. Jak je to možné, že počítače nefungují, mnou si ochlupené brady a tahají si z nich vousy. Vlaky asi půjdou zpět k výrobcovi na reklamaci, protože nejsou schopny pracovat v "době kamenné", nebo možná konsorciu ještě za to, že si od nás vlaky vezme zpět, něco zaplatíme. Střet "naší ještě použitelné" techniky se špičkovou elektronikou dopadl tragicky.

Mám návrh na řešení. V Děčíně připřáhneme před Pendolino elektrickou lokomotivu a stošedesátkou tento náš skvost přetáhneme na hranici s Rakouskem. Bylo by to přesně v našem stylu. Hogo fogo, hlavně když to funguje - a komfort je zajištěn. A třeba by sem jezdili i cizinci, podívat se na tu krásnou symbiózu krásy, umu a debility spojené přes spráhlo.

Obrovská škoda. Ale je to tak - chceme být světoví a neumíme to. Nebo nám počítačový svět už utekl, že jsme nedokázali posoudit možnosti nových a vlastností dostupných technologií a jejich možnou spolupráci?

Ještě že už jsme v Unii, která nás naučí. První lekci jsme už dostali.

SONY JDE DO DAT

Firma Sony už několikrát ovlivnila vývoj trhu - a ne moc úspěšně. Připomínám třeba její systém videa Beta, který se v trochu "vylepšené" podobě sice používá dodnes jako profesionální Betamax systém pro přenos pohyblivých obrázků, ale nad kterým tehdy vyhrál konkurenční, lépe marketingově podpořený a přece jen konkurenci trochu více otevřený produkt JVC s názvem VHS.

Pak se firma Sony zhlédla v MD - minidisku, který měl rozválcovat převahu hudebních CD na trhu. Ačkoli firma dala tomuto systému do vínku možnost nahrávání, příchod CD-R a R/W mechanik s možností vypálení hudby ve formátu MP3 a dalších jej nechal na pokraji zájmu uživatelů.

Pak se firma Sony pustila do projektu nazvaného Hi-MD, který přišel s vyšší kapacitou média a který tak prodloužil dobu záznamu. Nevím, jaký byl úspěch této novinky, asi nic moc, ale přesto, nebo právě proto se firma Sony rozhodla pro třetí krok, který by zřejmě vrátil alespoň část investic vložených do práce na minidisku...

Na trhu se objevily přehrávače, které se dají kromě reprodukce hudby použít i pro přenos dat. Klasická média MD s kapacitou 177 MB umí díky kompresi nafouknout na nějakých 300 MB, Hi-MD spolkne až 1 GB dat. Přístroje se k počítači připojí přes rozhraní USB, přenosová rychlost přes 9,8 MB/s dává jistotu, že i přenos videa nebude úplně nemožný.

A tak nám zbývá zeptat se, jestli má takové zařízení v době, kdy se na trhu dostanou za příjemnou cenu vypalovačky DVD s kapacitou 4,7 GB a kdy se objevují vypalovačky DVD na dvouvrstvá média s kapacitou kolem 9 GB, ještě své opodstatnění. Zvažte sami, jestli se vám takové zařízení vyplatí - přehrávač Sony pořídíte za cenu od 7500 korun, médium Hi-MD za nějakých 230 korun. Vypalovačku DVD dnes pořídíte za nějakých 2000 korun, médium pak za 15; u dvouvrstvých to je kolem 2500 korun za mechaniku a kolem dvou stovek za médium.

Přehrávač Sony sice umožňuje přenos dat a je elegantní, ale zvažte to. Já si myslím, že firma Sony přichází s takovou nabídkou minimálně o rok později, než s ní měla přijít. Takže zase spíše trochu zklamání, i když pro někoho to může být zajímavé. Problém osobně vidím v kompatibilitě, protože mechaniky DVD jsou přece jen už mnohonásobně rozšířenější než walkman formátu Hi-MD od Sony - i když je přenosný a díky transferu dat přes USB snadno připojitelný kdekoli...

VIRY A INVEX

Do třetice všeho dobrého, jak se říká, i když tentokrát... Ve středu 13. října 2004 se na Invexu opět uvidíme na antivirové konferenci. Sejdeme se v obvyklou dobu na obvyklém místě. Svou účast opět přislíbili specialisté z firem AEC, Alwil Software a Grisoft, o účasti slovenské firmy Eset se ještě jedná. Tématem bude podrobný rozbor virové problematiky na trhu za uplynulých 12 měsíců, novinky v oblasti útoků virů a červů na počítače a sítě, možnosti ochrany před těmito útoky. Samozřejmě opět poodhalíme roušku zabezpečení nepoužívanějších a neočekávanějších operačních systémů dneška a blízké budoucnosti...

Pro ty, kteří ještě nikdy neměli možnost se tohoto semináře zúčastnit, uvádím přesnější údaje. Místem, kde se sejdeme, je výšková budova BVV (vlevo vedle hlavního vchodu do areálu Výstaviště, vedle benzinové pumpy), místnost číslo 102. Začínáme v 9.30 hodin, konec je plánován kolem 13. hodiny.

A pokud by vás zajímalo přesněji, jaká témata zvolíme, projděte ještě jednou časopis Chip a ve Spektru hledejte podrobný program této akce.

A ještě něco: vstup je klasicky zdarma a na pořádání konference se kromě výše jmenovaných firem podílí i BVV, a. s., a samozřejmě naše vydavatelství Vogel Burda Communications. Těším se na viděnou.

Milan Loucký, milan.loucky@vogel.cz